

større end nogenstinde tidligere. Det er altsaa et Bevis for, at man just ikke har ladet sig afstrække fra Benyttelse af disse Befordringer. Nei, Grunden til det mindre gunstige Resultat ligger efter min Mening klar og nær. Det er en Følge af, at vi have faaet en Konkurrent paa Linien i det tydste Postvæsen. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) ankede over, at der ikke var truffet Foranstaltning fra Regeringens Side til Gjennemførelsen af en Dampfærgeforbindelse mellem Sjælland og Fyn. Det ærede Medlem har ikke været bekendt med, at Regeringen allerede i længere Tid ret levende har været beskæftiget med den Sag, og at de Undersøgelser og Dverveielser som i den Anledning have været satte i Gang, nærmere sig deres Afslutning, saa at jeg har grundet Haab om inden længe at kunne forelægge for Rigsdagen et Lovforslag, der gaar ud paa Etableringen af en saadan Dampfærgeforbindelse mellem Sjælland og Fyn. I Forbindelse dermed og maaste noget paavirket af det efter hans Mening Uheldige i, at Regeringen ikke allerede havde truffet Foranstaltning i den angivne Retning, nævnte det ærede Medlem, at han sølte sig noget stødt over den store Sum, man havde forlangt til en Dampfærgeforbindelse over Oddegrund. Jeg skal tillade mig at henvise det ærede Medlem, hvis det er fornødent, hvad jeg ikke veed, til Anmærkningerne paa Finantsloven Sp. 1147—50, hvor de Grunde, som have bevæget Regeringen til at foreslaa en saadan Overførelse smaaede, ere anførte. De ere af dobbelt Natur, dels at man vil gjøre Fjernbanen saa nyttig som mulig for Eraskten, idet der er visse Barer, der vanskeligt egne sig for Omlæsning, dels og det navnlig det rent økonomiske Hensyn, idet det nemlig for det Tilfælde, at Materiellet ikke kan føres over Limfjorden, vil blive nødvendigt at anlægge Bærstæder i Thy. Noget, man kan undgaa, dersom Materiellet kan føres over til den sydlige Side af Limfjorden. Det vil vistnok fra alle Sider erkendes, at det er økonomisk rigtig og i alle Henseender hensigtsmæssigt at have et stort Bærstæde, hvor saameget som muligt af Statens Fjernbanemateriel kan modtage sine store Reparationer. Det er den ene Grund. Den anden Grund er den, at man, ved at kunne føre Materiellet fra den ene Side af Limfjorden til den anden, kan opnaa en Besparelse i Anskaffelsen af Materiellet, idet man saa kan se

bort fra den fuldstændige Anskaffelse af Materiel til Thybanen, som ellers maatte finde Sted. Da det ærede Medlem i denne Forbindelse nævnte den efter hans Formening overveiede Vigtighed, som Overførelsesforholdene ved Masnefund have, maa jeg gjøre den Bemærkning, at med Hensyn til disse sidste finantsielle Hensyn gjælder Parallelen ikke, da de lolland—falsterke Baner, som bekendt, ere i privat Eie. — Hvorvidt Lærterne paa den Kjøbenhavnske Havnbane ere ansatte for høit, tør jeg ikke udtale mig bestemt om i dette Dieblis; men jeg vil dog blot sige, at denne Bane har været saa kort Tid i Benyttelse, at det dog vel var bedst at lade lidt længere Tid gaa hen, inden man sælber Dem derom eller finder Anledning til at anstille nærmere Undersøgelse deraf. Naar det æret Medlem ankede over, at der var en Mangel paa Tilslutning i Marhus mellem Havn og Fjernbanen, skal jeg efter denne Anledning lade dette Forhold undersøge. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Rielsen) tillagde det en særlig Betydning, at Landpostbudenets Alderdom kunde sikkes ved en Alderdomsforsøgelse, hvortil Staten ydede sit Bidrag. Det har jo oftere været anført, og jeg tror, at det ærede Medlem selv gjentog det i sit Foredrag, at disse Folk ikke staa i noget nært Forhold til Postvæsenet. De ere kontraktmæssig leiede til Udførelsen af deres Forretninger, og det paa kort Opsigelse; men Følgen deraf er ogsaa, at de ikke udbjøre nogen egentlig fast Stab saaledes som de, der ellers ere daglig i Postvæsenets Tjeneste. Det er det Umindelige, at en stor Del af dem efter kortere eller længere Tids Tjenestetid blive fjede af dette bevægelige Liv, og en stor Del af dem har desuden andet Erhverv, har Eiendom eller veed paa anden Maade at skaffe sig Indtægt. Det vilde jo være overordentlig smukt og ønskeligt, om der kunde gjøres Noget for de Postbude, der efter lang og tro Tjeneste i en Marække kunne komme til at lide Mangel i deres sidste Dage, men om der til Opnaaelsen af dette Die med kunde gjøres Forlangende om en ved Statens Foranstaltning oprettet Alderdomsforsøgelse, anser jeg for temmelig tvivlsomt; den vilde medføre nogen Befolking, og tillige vilde den ganske vist medføre ikke ubetydeligt Arbeide. Det ærede Medlem yttrede, at der ikke skal være nogen Regel for Længden af den Vej, som Postbuden paa de Stæder, hvor man er kommen til